

Hydrogenul antimoniată este fără miros, nesolubil în apă și în soluțiile alcaline; nu s'a dovedit nici o dată scântat de tot de hydrogen; compoziția sa este neunoscută; este probabil că corespunde la compoziția hydrogenului arsenicată.

KARAKTERI AI SĂRURILOR DE ANTIMONIU.

Sărurile de antimoniu se recunosc după caracteri următori:

Potass. — Precipitat alb de oxidă de antimoniu hidratat, solubil într'un mare prisos de alcali.

Ammoniac. — Precipitat alb, nesolubil într'un prisos de reaktiv.

Carbonat de potass, de sod și de ammoniac. — Precipitat alb de oxidă de antimoniu, nesolubil într'un prisos de precipitant; se produce în același timp un degajament de acidă carbonică.

Cyanoferru de potassiu. — Precipitat alb ce se pare a veni numai din acidă apăsă, căci nu se formează în lichori concentrate.

Cyanoferridă de potassiu. — Nu se precipită.

Tannin. — Precipitat alb.

Sulfhidrată de ammoniac. — Precipitat galben-roșietic, solubil într'un prisos de sulfhidrată. Acest reactiv este cel mai deosebit întruvingat spre a caracteriza antimoniu.

Acidă sulfhidrică. — Precipitat galben-roșietic, ce se formează în lichori acide.

O lamă de zinc și să de feră precipită antimoniu din soluțiile sale și formează de o pulbere neagră.

Sărurile de antimoniu au toate o reacție acide. Se descompun în general prin apă. Acizi și mai că seamă acidul chlorhidric, acidul tartaric și deosebite substanțe organice, se opun la această descompoziție. Toate sărurile de antimoniu sînt vomitive și veninoase.